

[Anden næstformand]

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af civilforsvarsloven. (Ændring af bestemmelsen om godkendelse af civilforsvarsplaner).

Af indenrigsministeren (Enggaard).

(Fremsat 8/10 86).

Lovforslaget sattes til forhandling

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Socialdemokratiet har en 3-årig aftale med regeringen og Det Radikale Venstre om, at der skal ske betydelige forbedringer i det danske civilforsvar, både det kommunale og det, som staten har ansvaret for.

Det er en aftale, som vi lægger meget stor vægt på, og som vi arbejder på at få forbedret i en ny aftaleperiode, først og fremmest fordi civilforsvaret på en del områder var og er stærkt forsømt.

Der mangler beskyttelsesrum. De fleste af dem, vi har, er for dårlige. Der mangler materiel og inventar. Og der mangler titusinder af frivillige til at udføre de opgaver, som i en krigs- og krisesituation skal løses.

Vi er altså meget langt fra at have et civilforsvar, som befolkningen kan tro på, ja, det kan endda knibe med at klare de opgaver, som det på papiret kan klare i dag. Der er jo ikke så meget ved at have så og så mange tusinde eller titusinde medarbejdere og frivillige stående i organisationsplanerne, hvis f.eks. mere end en tredjedel overhovedet ikke eksisterer som aktuelle personer og derfor ikke møder, eller at have hundredetusinder af sikringsrumspladser, hvor man ikke kan trække vejret efter 4-5 timers ophold. Der er altså utrolig meget at gøre endnu, før vi på alle områder har et civilforsvar, som befolkningen kan regne med.

Kommunerne skal løse den største del af opgaverne, og derfor fik vi i 1982 en civilforsvarslov, der præciserer kommunalbestyrelsernes ansvar, og som bl.a. gjorde det til en

pligt at udarbejde og tage stilling til en beredskabsplan for det lokale civilforsvar, og denne plan skal indsendes til Civilforsvarsstyrelsen til godkendelse.

Loven blev til i et tæt samarbejde mellem de kommunale organisationer, Civilforsvarsstyrelsen og Indenrigsministeriet. Alle var enige om, at det var en god og rigtig lov, og at Civilforsvarsstyrelsen, som har det overordnede ansvar for, at landets civilforsvar er i orden, måtte have disse planer ind til gennemgang og godkendelse, ikke mindst fordi vi i en lang årrække må regne med, at civilforsvaret vil være i opbygning efter mange års forsømmelser.

Vi er derfor meget betænkelige ved, at indenrigsministeren nu foreslår denne godkendelsesbestemmelse fjernet fra loven. Den er indsat for 4 år siden i enighed mellem de berørte parter, og den har sin helt specielle baggrund. Den kan derfor ikke sammenlignes med flere af de andre bestemmelser om statsmyndigheders godkendelse af kommunale planer, som også vi har været med til at fjerne.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det i høj grad er indenrigsministerens bemærkninger til lovforslaget, der gør os meget betænkelige. Indenrigsministeren siger her:

»Der sker med forslaget herom en betydelig indskrænkning af indenrigsministerens beføjelser i forhold til den gældende godkendelsesbestemmelse. Indenrigsministerens mulighed for indgreb vil være begrænset til særlige situationer, hvor væsentlige beredskabsmæssige hensyn gør dette nødvendigt.«

Det er en utrolig begrænsning i forhold til den nuværende tilstand: kun indgreb, hvor væsentlige beredskabsmæssige hensyn gør det nødvendigt.

Vi vil derfor i udvalgsarbejdet undersøge denne tilsyneladende lille sag meget nøje, inden vi tager stilling, men vor umiddelbare opfattelse er den, at fjernelsen af denne bestemmelse mange steder i befolkningen vil blive opfattet således, at nu skal vi igen ikke tage opgaven med befolkningens beskyttelse i krig og krise alvorligt.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Dette forslag til lov om ændring af civilforsvarsloven fra indenrigsministeren indebærer en forenkling af selve plangodkendel-